

POGING TOT FICTIE

Gehaast probeer ik
de laatste veter dicht -
te laat: klik
gaat het en in het licht

zie ik: hij loopt weg.
Tóch nog; vlugger ja ik ben klaar,
sta op, steun aan de heg
en zoek hem - waar?

Verschrikkelijke woede
word ik nu op hem
omdat hij niet vermoedde

dat ik dát niet wilde; mijn stem
schreeuwt het, nu net als toen:
'Je moet het over, nog eens doen!'